

“Al Roser passàvem més hores fent activitat política i social que no fent activitat estrictament acadèmica”

Entrevistem Ignasi Aldomà

Ignasi Aldomà professor jubilat del Departament de Geografia i Sociologia de la Universitat de Lleida

- Quan vas començar a formar part de la Facultat de Lletres?

L'any 1973 vaig començar com a alumne de Geografia i Història a l'edifici del Roser. Aleshores, s'impartien aquí a Lleida els tres primers cursos i després s'havia d'acabar l'especialització a Barcelona. Jo vaig ser de la tercera promoció.

Més endavant, l'any 1995, vaig tornar a la Facultat, però ja com a professor del grau de Geografia, que aleshores ja es diferenciava del grau d'Història.

-Com era l'ambient a la Facultat en els seus inicis?

Als primers anys tot s'havia de fer de nou. Els professors eren acabats d'arribar, molt joves i amb poca experiència. A més a més, els estudiants també vivíem en un context molt diferent. **Era el moment del franquisme i per tant hi havia una efervescència sociopolítica molt gran.**

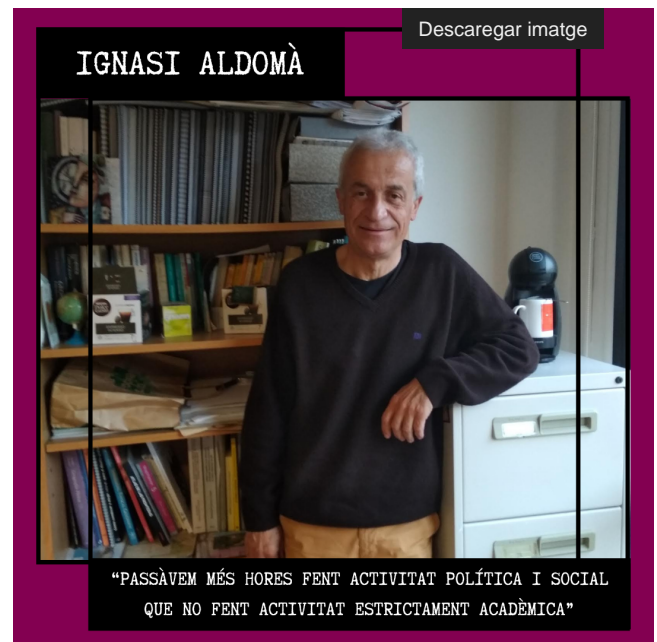
Ara tot és molt diferent. Per exemple, respecte al professorat, actualment hi ha molts nivells: catedràtic, titular, agregat, associat... I tot està molt més assentat, hi ha assignatures optatives, més especialitats...

- Hi ha cap esdeveniment clau que recordis especialment, ja sigui com a alumne o com a professor?

Els anys en què la Facultat es va consolidar jo no hi vaig ser, així que vaig passar de ser estudiant en una facultat en construcció a ser professor en una facultat i uns estudis completament assentats. La meua experiència com a alumne i professor són diferents. Quan era alumne, com que els professors eren joves que tot just començaven a exercir, la connexió entre professor i alumne era molt gran. També els professors, en general, eren persones crítiques amb el sistema, per tant hi havia moltes complicitats entre alumnes i professors. **Passàvem més hores fent activitat política i social que no fent activitat estrictament acadèmica.** Sempre fèiem activitats diverses. Recordo com amb Víctor Siurana, que va ser dels primers professors que vaig tenir, muntàvem uns *happenings* col·lectius de construcció d'art efímer. Sempre he pensat que Víctor Siurana va ser el primer i últim filòsof de la casa.

- Segons el teu punt de vista, quins reptes haurà d'afrontar la Facultat en els pròxims anys?

Això depèn de l'evolució del món en general. Personalment, **no estic gaire d'acord amb l'especialització que s'ha donat als estudis.** Els ensenyaments de Lletres haurien de ser uns aprenentatges importants sobre continguts generals que interessin a tothom, i a partir d'aquí especialitzar-se. És a dir, aprendre primer a reflexionar, a conèixer la filosofia, la història, l'evolució del pensament, saber redactar correctament, conèixer la literatura... això hauria de formar part d'un currículum bàsic de Lletres, aprofundint-hi més del que es fa ara.

Personalment, crec que les assignatures d'un any donen l'oportunitat de madurar molt més a la persona, sobretot si són assignatures de continguts forts i de profunditat. **Quan jo estudiava, les assignatures eren d'un any i aquest termini permet una major maduració.** Trobo que aquest punt de deixar madurar les idees i coneixements de les assignatures a l'alumne s'ha perdut molt.